

A verzorgen van onderwijs

1 vakinhoudelijk

Dit maak ik zichtbaar in het hoofdstuk *Zicht op het leren op de werkplek* het kopje *de Gastheer* en in het hoofdstuk *Werken in een organisatie* Eemsdelta campus.

. De kinderen stonden te wachten totdat ik de deur opendeed en ik heb als gastheer de kinderen begroet toen ze naar binnen kwamen. (Slooter blz. 83). *De leraar als gastheer maakt contact met zijn leerlingen. Hij doet dit aan het begin van de les, door bij de deur te gaan staan, oog te hebben voor de leerlingen en hen onder andere persoonlijk te begroeten.*

Ervaring meelopen met docent onderbouw

De kinderen worden verwelkomt bij de deur en als ze binnenkomen wordt er gelijk gewezen op alle regels die van toepassing zijn op de technieklessen. Ze moeten de jas uitdoen op de gang. Bij binnenkomst moeten de telefoons in de telefoonzakken en de schooltassen op de grond bij de wasbak. Alle haren moeten vast in een staart of zo iets, losse haren mogen niet vanwege de veiligheid. Kauwgom moet uit de mond en iedereen moet op zijn plek gaan zitten.

In het boek van Slooter is dit de gastheer. Op blz.70 schrijft ze: *Dit gebeurt al in de eerste fase van de les, die van contact maken. Het is daarbij goed om je ervan bewust te zijn dat het voor de leerlingen meteen duidelijk is als er tussen leraren onderling afstemming is over het al dan niet toelaten van onderdelen van de gangcultuur.*

Opvallend was het voor mij hoe lang dit duurt voordat dit gerealiseerd is. Kinderen laten wel hun jas aan, nemen de telefoon mee naar hun plek, hebben kauwgom in en nemen de tas mee naar de plek. De docent moet vrij luidruchtig en herhaaldelijk de leerlingen wijzen op de regels die ze allang hebben geleerd en dus ook al weten. Regelmatig moet er dus een leerling weggestuurd worden die gewoon niet wil luisteren en moedwillig de zaak loopt te verzieken voor de leerlingen die wel wat willen doen. Verder komen er groepjes veel te laat binnen en daar moet dus ook weer over gesproken worden. Waarom zijn jullie zo laat etc. Als je beseft dat een lesuur 45 minuten duurt en dat het opruimen ook nog een 10 minuten tot 15 minuten in beslag neemt blijft er zeer weinig tijd over om ook daadwerkelijk aan het werk te zijn. De technieklessen zijn wel twee lessen achter elkaar maar dan nog valt het mij regelmatig op dat er heel veel tijd verloren gaat in het corrigeren van het gedrag van deze leerlingen. Ik ben echt verbaast over het gedrag en de instelling van deze leerlingen en vraag me ook af of dit wel de groepen zijn waar ik les aan wil geven. Ik heb dit ook al besproken en ik wil mij dus ook gaan richten op de groepen 3 en 4 van de bovenbouw. Hier heb ik het gevoel meer zinvol bezig te kunnen zijn en mijn ervaring uit het bedrijfsleven over te kunnen brengen op de leerlingen en ze iets mee te kunnen geven waar ze in de toekomst profijt van kunnen hebben. Dat neemt natuurlijk niet weg dat ik hier met het meelopen heel wat opsteek van het onderwijs en hoe je met bepaalde situaties om moet gaan. Ik probeer constant een link te leggen met de 6 rollen van de leraar en die zijn op deze manier veel beter zichtbaar omdat ik kan observeren. Toen ik op een andere middelbare school zelfstandig voor een groep gegooid werd was er nauwelijks tijd voor mij om te leren. Ik was zo druk bezig om een grote groep een beetje fatsoenlijk aan het werk te krijgen dat er bijna geen ruimte was voor mijzelf om hier wat van op te steken. Natuurlijk kreeg ik wel een feedback van een mededocent dat het wel goed ging o.i.d. maar ik had niet de mogelijkheid om van een afstand te kijken hoe een ervaren docent dat doet en dat heb ik met het meelopen juist wel.

Wat ik hier geleerd heb en nog steeds leer is het constant herhalen van de regels en de leerlingen hier elke keer weer op wijzen. Ik was zelf geneigd om er van uit te gaan dat als de regels bekend zijn dan hou je je hier aan en klaar. Maar in de praktijk leer ik dat er constant weer gewezen moet worden op die regels net zolang iedereen zich er aan houdt en dat je maatregelen moet nemen tegen degene die dat niet doen consequent zijn is hier wel heel belangrijk en dat zie ik Reinder ook doen. Wat ook opvalt is dat hij niet boos wordt. Hij wordt wel luid en verheft zijn stem om boven de leerlingen uit te komen en treedt ook streng op maar hij wordt niet boos en blijft ook aardig en vooral beleefd naar de leerlingen. Hier kan ik nog veel van leren. Ik ben geneigd om zelf boos te worden en dan chagrijnig dat het niet zo gaat zoals ik dat wil. Ik zie goed hoe Reinder daar mee omgaat en het is ook interessant om de verschillen in de groepen te zien qua gedrag.

2 Vakdidactisch

Dit is terug te vinden in het hoofdstuk *Zicht op het leren op de werkplek* de Didacticus en in het hoofdstuk *Werken in een organisatie* Ervaring meelopen met docent onderbouw.

Ik ben als volgt te werk gegaan:

Eerst heb ik het werkstuk zelf gemaakt conform de instructies in de video. Zo kon ik gelijk een goede inschatting maken of het werkstuk niet te moeilijk was voor de leerlingen. Toen ben ik hiermee naar Hassan gegaan en heb hem het werkstuk laten zien. Hij vond het heel mooi wat ik gemaakt had maar toen ik vroeg of hij dat ook kon maken leek hem dat te moeilijk. Ik heb hem gevraagd of hij zoiets graag zou willen leren en dat wilde hij graag.

We zijn achter mijn laptop gaan zitten en ik heb hem de hele instructie video laten zien. Daarna heb ik hem laten zien hoe je de video in kleine stukjes kunt kijken en pauzeren. Ik heb hem een pen en papier laten pakken en geleerd wat hij moet opschrijven en waarom. Vervolgens heb ik hem aan het werk gezet met de mogelijkheid om mijn laptop te gebruiken om telkens terug te kunnen kijken hoe het werkstuk in elkaar moet worden gezet. Hassan werd zeer gemotiveerd om op deze manier te werken. Met vragen kwam hij naar mij toe omdat hij nu ook doelgerichte vragen kon stellen. Ik merkte dat zijn Nederlands ook veel beter was als in eerste instantie leek. Alsof zijn enthousiasme om iets te leren de drempel om Nederlands te praten veel lager maakte. Dit is een goed voorbeeld in mijn ogen van een effectieve didactiek. Bij het volgende werkstuk heb ik alleen het filmpje laten zien en gevraagd of hij deze wilde maken. Nu kwam hij zelf met het papiertje en de pen. Wel kwam hij met praktijkgerichte vragen hoe ik iets zou doen of hij vroeg of hij goed bezig was. Dit bleef ik zelf ook aansturen in het praktijklokaal om hem nog beter te maken in zijn vaardigheden, en kneepjes bij te brengen die je in de instructie video's niet te zien krijgt. Uiteindelijk kon Hassan een werkstuk maken aan de hand van deze video's terwijl ik hem alleen maar een beeld van het eindresultaat (het werkstuk zelf) heb laten zien.

Hier hebben we een goed voorbeeld van het GRRIM-model (Slooter blz.115)

Ik doe hier steeds minder voor en laat de leerling steeds meer zelf doen, ik ben op het laatst alleen nog maar aan het coachen.

3 Pedagogisch

Dit maak ik zichtbaar in het hoofdstuk *Zicht op het leren op de werkplek* de didacticus

. Door vragen te stellen aan de leerlingen kom ik meer te weten over de achtergronden, leeftijd en cognitieve vaardigheden. (Slooter blz. 83). *Ik weet dat ik achtergrondinformatie nodig heb om goed contact te kunnen maken. Het betreft dan leeftijd, cognitieve vaardigheden, culturele achtergronden van leerlingen enzovoort.*

Als de leerlingen mij roepen om iets uit te leggen of voor te doen krijg ik de indruk dat mijn zelfverzekerdheid een positieve uitwerking heeft op de groep. Ze zien dat ik er verstand van heb en ik krijg bijna het gevoel dat degene waar ik voor inval deze vaardigheden minder heeft toegepast. Ik kan hier niet over oordelen maar de leerlingen zijn wat dat betreft wel eerlijk en zo kom je er heel snel achter hoe er normaal gesproken gewerkt wordt. Als didacticus ga ik de klas rond en stel de leerlingen individueel vragen waarom ze iets op die manier doen en als het nodig is laat ik zien hoe ik het zou doen. Ik zeg niet dat ze het fout doen maar ik geef aan hoe het misschien nog beter en of makkelijker kan.

4 leefwereld

Dit is te vinden in het hoofdstuk *Zicht op het leren op de werkplek* mijn eerste dag op een middelbare school en in het hoofdstuk de gastheer.

Ik ben via een uitzendbureau aan de slag gegaan als docent techniek op een middelbare school in Bellingwolde. Ik kon hier werken voor twee dagen in de week namelijk maandag en vrijdag. Ik wil hier een verslag doen van mijn eerste werkdag op deze school. Aangezien ik soms moeite heb met het vergelijken van de leerstof die ik meekrijg op mijn PDA cursus omdat dit zeer praktijk gericht is en in de PDA toch vergelijken worden getrokken met een klas scholieren heb ik dit aangegrepen om de 6 rollen van de leraar in de praktijk te brengen. Ik moest om half elf beginnen en had afgesproken dat ik eerder aanwezig zou zijn i.v.m. het doornemen van een aantal zaken. Jammer genoeg was er weinig begeleiding van de school uit. Ik kreeg de sleutel van het lokaal en een smoelenboekje van de groepen die ik les moest geven. Beetje jammer, maar ik maak er wat van dacht ik en zagezegt zo gedaan. Met de rol van gastheer in mijn achterhoofd ging ik naar het lokaal met de sleutel in de aanslag. De kinderen stonden te wachten totdat ik de deur opendeed en ik heb als gastheer de kinderen begroet toen ze naar binnen kwamen. (Blz. 83 4.5.2 zelfreflectie) De kinderen begroeten mij netjes met meneer, iets wat ik nog niet kende. Toen de kinderen hun telefoons in de zakjes bij de deur hadden gedaan zijn ze op hun plek gaan zitten. Ik ben begonnen met mijzelf voor te stellen en met welke reden ik er was. (Aandacht vangen blz. 89) Ik heb ook uitgelegd dat ik geen vervanger was maar een invalkracht voor de leraar die ziek was. Omdat ik alleen was en niks wist over de school en de regels en de manier van werken ben ik de kinderen vragen gaan stellen. Ik weet dat kinderen behulpzaam zijn als ze iets weten en hier moest ik gebruik van maken. Ik heb met de leerlingen besproken dat we eerst gaan kijken waar ze gebleven waren bij de laatste les. Het verbaasde mij dat de meeste leerlingen dit niet wisten maar er kwamen langzaam antwoorden. Ik heb een paar leerlingen gevraagd met mij mee te gaan het magazijn in om mij aan te wijzen waar de werkstukken lagen en er ontstond gelijk een

leuke samenwerking. (Blz. 89 aandacht vragen) Twee leerlingen hielpen mij met zoeken en twee anderen brachten het vervolgens het lokaal in om uit te delen aan de leerlingen. Ik had zelf ook een stapel met papieren werkstukken waar de namen op vermeld stonden. Deze kon ik opnoemen en ik liet dan de desbetreffende leerling deze bij mij ophalen. Dit was gelijk een mooie aangelegenheid om de namen te leren en de leerlingen te leren kennen. Vervolgens zijn de leerlingen aan de slag gegaan met de werkstukken waar ze al een keer mee begonnen waren. Het mooie van techniek is dat je als leraar rond kunt lopen en met de leerlingen die om hulp vragen gelijk een praatje kunt maken. Het is heel snel duidelijk als je rondkijkt wie er aardigheid heeft aan knutselen en wie er niet zoveel zin in heeft. Door vragen te stellen aan de leerlingen kom ik meer te weten over de achtergronden, leeftijd en cognitieve vaardigheden. (Blz. 83 4.5.2)

Als de leerlingen mij roepen om iets uit te leggen of voor te doen krijg ik de indruk dat mijn zelfverzekerdheid een positieve uitwerking heeft op de groep. Ze zien dat ik er verstand van heb en ik krijg bijna het gevoel dat degene waar ik voor inval deze vaardigheden minder heeft toegepast. Ik kan hier niet over oordelen maar de leerlingen zijn wat dat betreft wel eerlijk en zo kom je er heel snel achter hoe er normaal gesproken gewerkt wordt. Als didacticus ga ik de klas rond en stel de leerlingen individueel vragen waarom ze iets op die manier doen en als het nodig is laat ik zien hoe ik het zou doen. Ik zeg niet dat ze het fout doen maar ik geef aan hoe het misschien nog beter en of makkelijker kan. Dit vinden ze fijn en laten dat weten door mij te bedanken en ik zie dat daardoor meer enthousiasme ontstaat met het bezig zijn aan de opdracht. Soms zie ik een leerling iets heel goed doen en ik geef die dan een compliment zodat andere leerlingen dat ook horen. De leerling wordt blij van een compliment en meer gemotiveerd om zo verder te gaan of het zelfs nog beter te gaan doen. Ik heb als duikinstructeur geleerd om bij lastige oefeningen de nadruk te leggen op hoe goed het gaat. Bijvoorbeeld een masker gevuld met water onderwater uitblazen. Dit was altijd een van de lastigste oefeningen van de cursus voor de meeste leerlingen. In het PADI-onderwijs systeem leer je dat je een leerling die deze oefening nog niet zo goed kan uitvoeren niet gaat afbranden als het niet goed gaat, maar juist complimenten geeft en dan aangeven dat het op een andere manier nog beter kan. Dit werkt het beste met leerlingen en ik merk dat dit in iedere vorm van onderwijs toe te passen is.

Ik zie ook een aantal leerlingen afgezonderd bezig of nauwelijks iets uitvoeren. Ik ga hier even bij zitten en probeer te achterhalen wat de reden is dat ze dit doen. Ik stel vragen over het werkstuk en vraag om uit te leggen wat ze aan het maken zijn en wat het voor moet stellen. (blz. 119 6.3.2 het denkproces activeren door vragen te stellen) Of ze het leuk vinden wat ze maken of dat ze misschien liever iets anders zouden maken. Ik kom erachter dat er veel leerlingen bij zijn die deze opdracht niet zo leuk vinden. Ik kan dit goed voorstellen omdat ik zelf een voorstander ben om de leerlingen opdrachten te laten maken waar hun eigen interesses liggen. In mijn optiek motiveert dit om iets met je handen te willen maken. Ik zou als jongen vroeger het ook niet leuk gevonden hebben om een handtasje van papier te maken. Ik merk ook dat de meeste meisjes deze opdracht juist wel leuk vonden. Ik heb met een aantal leerlingen besproken dat als ze deze opdracht klaar hebben en het goed hebben afgemaakt we gaan werken aan opdrachten die ze zelf mogen uitzoeken. Ik laat de leerlingen dan werkstukken maken die leuk zijn om mee te nemen en thuis te laten zien.

B werken in een organisatie

1 team en organisatie

Dit is beschreven in het hoofdstuk *Werken in een organisatie* hoofdstuk Mijn team.

Werkbespreking mijn Team.

Elke dag beginnen we om 8 uur in ons praktijk lokaal met een kop koffie en bespreken we wat er die dag moet gebeuren. De lessen beginnen om 8:30 dus is er genoeg tijd om alles even met elkaar door te nemen. Tevens is er ruimte om het over de leerlingen te hebben. Sommige docenten hebben contact met een ouder gehad de avond ervoor of er worden ontwikkelingen uitgewisseld over leerlingen die in een andere les zijn voorgevallen. Op deze manier zijn we allemaal op de hoogte van alle bijzonderheden met betrekking tot de lessen en de leerlingen. Als er een docent een gesprek heeft gehad met de teamleiding komt dat hier ook ter sprake en af en toe komt een van de teamleiders zelf aanschrijven om een en ander te bespreken.

De praktijklokalen voor de bovenbouw zijn hier allemaal bij elkaar dus we kunnen gelijk vanuit de bespreking met de praktijk lessen beginnen.

Ik loop hier vaak mee op de bovenbouw voor de lessen metaal en installatie techniek. Normaal zijn dat ook de klas 4 maar die hebben net examens gehad dus zijn het hoofdzakelijk de 3^e jaar leerlingen.

We beginnen de les altijd in het aangelegen theorie lokaal en dan geven we een korte briefing wat er gedaan gaat worden in de praktijk. Hier worden de taken verdeelt voor wie waar mee bezig gaat en wie er met mij gaat lassen of wie er gaat installeren en dat soort dingen. Dan gaan de leerlingen omkleden en komen ze in de praktijk ruimte waar we werkstukken/opdrachten gaan maken.

We hebben afgesproken dat ik sowieso tot aan de zomervakantie nog geen zelfstandige lessen ga draaien maar om ervaring op te doen loop ik elke keer mee met een van de lessen van mijn collega's. De briefing wordt gedaan door een andere docent maar de praktijklessen doe ik wel al zelfstandig.

We werken ook wel in een carrousel. Dan gaan de leerlingen in kleine groepjes een bepaalde techniek leren bij een van ons en we schuiven dan de groepjes door van opdracht naar opdracht, en van docent naar docent. Ik heb dit als heel prettig ervaren omdat je op deze manier de groepjes klein kunt houden en er optimaal geleerd kan worden. Dit was nieuw voor mij maar is zeker interessant, je moet dan natuurlijk wel met genoeg docenten zijn om de groepjes klein te kunnen houden.

De leerlingen zijn verschillend wat het niveau en de motivatie betreft. Er zitten leerlingen bij die van huis uit al wat kunnen omdat de ouders bijvoorbeeld boer zijn of een bedrijf hebben. Er zijn ook leerlingen bij die gekozen hebben voor een technisch vak en dus duidelijker gemotiveerd zijn om dingen te leren waar ze volgend schooljaar wat aan hebben. Er zijn ook leerlingen bij die het minder zien zitten, maar persoonlijk zie ik het wel altijd als een uitdaging om die leerlingen ook gemotiveerd te krijgen. Ik ben er van overtuigd dat ik hier een groot aandeel in kan hebben in de uitstraling die je hebt bij het lesgeven. Uiteraard is mijn vakkennis en creativiteit een belangrijke schakel om leerlingen te motiveren. Doordat ik ze laat zien welke mooie dingen je kunt maken van metaal is dit voor hun een eyeopener en breng ik ze ideeën die ze zelf ook graag willen realiseren.

2 maatschappelijke context

Dit heb ik beschreven in het hoofdstuk *Werken in een organisatie* Eemsdelta Campus en Mijn team en in Werkbespreking mijn team

Economie, Techniek en praktijk.

Op de campus worden verbindingen gelegd tussen het onderwijs en het bedrijfsleven. Er zijn verschillende manieren waarop de leerlingen meer kunnen leren over bijvoorbeeld techniek en wetenschap. Dit kan in "De Werkplaats" maar bijvoorbeeld ook bij "De Jonge Onderzoekers". Deze verbindingen zijn belangrijk om de leerlingen voor te bereiden op hun verdere loopbaan.

De bedoeling is dat ik met het team wat we nu hebben (er van uit gaande dat ik de positie van de leraar metaaltechniek die weggaat over zou kunnen nemen) de praktijk lessen voor klas 3 en 4 ga draaien. Hier ga ik mij richten op de metaaltechniek. Hier kan ik de leerlingen leren draaien, frezen, lassen en constructie bankwerken. Mijn ervaring in het bedrijfsleven komt hier heel goed van pas omdat ik de leerlingen alvast kan voorbereiden hoe er in het bedrijfsleven gewerkt wordt. Niet alleen wat je moet kunnen want dat kan ik ze niet allemaal leren op deze school. Maar wel wat betreft handvaardigheid, omgang met gevaarlijke machines, veiligheid op de werkvloer etc. Ik krijg hier de kans leerlingen te motiveren om voor PIE te kiezen als keuzevak en dat betekent dat ze dan in de 4^e klas bij mij les kunnen krijgen. Dit is een leuke uitdaging ook voor mezelf om zoveel mogelijk leerlingen de techniek in te krijgen. We gaan ook goed combineren zodat ik ook kan ondersteunen bij installatietechniek en andersom. Zo kunnen we met meerdere docenten zorgen voor minder uitval vanwege een tekort aan docenten bij grotere groepen.

Wat ik nog moet leren is om in te schatten dat de leerlingen soms echt nog geen enkele ervaring hebben met het omgaan met gereedschap en machines. Dus ik moet goed gaan opletten wat het niveau van elke individuele leerling is en de opdrachten hier op aanpassen. Ik ben gewend om te werken met leerlingen die al aardig wat kunnen dus dit vraagt wat aandacht van mijn kant.

C persoonlijke professionele ontwikkeling

1 Rol

Dit is beschreven in het hoofdstuk *Onderzoekende houding* en in het hoofdstuk *werken in een organisatie* ervaring meelopen docent onderbouw en in feedback collega Jan en in feedback collega Reinder

Wat ik hier geleerd heb en nog steeds leer is het constant herhalen van de regels en de leerlingen hier elke keer weer op wijzen. Ik was zelf geneigd om er van uit te gaan dat als de regels bekend zijn dan hou je je hier aan en klaar. Maar in de praktijk leer ik dat er constant weer gewezen moet worden

op die regels net zolang iedereen zich er aan houdt en dat je maatregelen moet nemen tegen degene die dat niet doen consequent zijn is hier wel heel belangrijk en dat zie ik Reinder ook doen. Wat ook opvalt is dat hij niet boos wordt. Hij wordt wel luid en verheft zijn stem om boven de leerlingen uit te komen en treedt ook streng op maar hij wordt niet boos en blijft ook aardig en vooral beleefd naar de leerlingen. Hier kan ik nog veel van leren. Ik ben geneigd om zelf boos te worden en dan chagrijnig dat het niet zo gaat zoals ik dat wil. Ik zie goed hoe Reinder daar mee omgaat en het is ook interessant om de verschillen in de groepen te zien qua gedrag.

2 Reflecteren en afstemmen

Dit maak ik zichtbaar in het hoofdstuk *Werken in een organisatie* mijn team, feedback collega Jan en feedback collega Reinder

Wat ik zelf wel anders zou doen is de uitleg voorafgaande aan een les. (leerdoelen) Ik zie bij meerdere docenten dat de briefing van een werkstuk vaak onduidelijk overkomen. Ik probeer me hier in te leven in een leerling die op dat moment in de klas zit en hoe hij hier naar kijkt. Het valt me op dat de docent er vaak al vanuit gaat dat de leerlingen snappen wat het resultaat moet zijn en hoe een opdracht er moet uit komen te zien. Ik zou hier persoonlijk een andere draai aan geven door te gaan werken met voorbeelden. Laat een eindresultaat zien door het door de klas te laten gaan en laat bijvoorbeeld een filmpje van te voren zien hoe iets gemaakt wordt. De leerlingen krijgen dan volgens mij een beter beeld wat ze te wachten staat en hoe ze dit kunnen gaan maken. Ook zou ik proberen groepjes te vormen waarin leerlingen kunnen samenwerken. Ik zie vaak dat er teveel "vriendengroepjes" bij elkaar zitten en werken waardoor er eigenlijk nog minder interesse is voor de opdracht maar meer voor elkaar.

Dit is ook terug te lezen in het boek van Slooter de 6 rollen van de leraar. Op blz. 98 schrijft ze dat *goed geformuleerde leerdoelen zorgen voor een inspirerende en doelgerichte les. Omdat de leraar en de leerlingen precies weten wat er onderwezen en geleerd gaat worden.* Ik heb het idee dat er een aantal van mijn collega's hier meer aandacht aan zouden kunnen besteden.

3 professionele ontwikkeling

Dit maak ik zichtbaar in het hoofdstuk *Onderzoekende houding* en in het hoofdstuk *Werken met VR* het kopje *Werken met VR*.

Ik heb in de praktijk lesgegeven met een las simulator. Dit is een digitale lasmachine waar je niet echt mee kunt lassen maar waar je de lasser kunt volgen op een beeldscherm. De machine is vergelijkbaar met een lastoestel qua vorm en bediening. De leerling, in dit geval de lasser heeft een las helm op die vergelijkbaar is met een echte las helm. In zijn hand heeft hij een lastoorts die qua gewicht en uiterlijk exact hetzelfde is als een echte lastoorts. Alle parameters zijn van te voren door te nemen en dit kun je stap voor stap met de leerlingen samen doen. Dit geeft gelijk al de mogelijkheid om allerlei zaken door te nemen en uit te leggen. In een praktijk lokaal is het lastiger om zo diep op zaken in te gaan en al helemaal niet aan meerdere leerlingen tegelijk.

De Lasser heeft in zijn helm een scherm die simuleert het zichtveld van een echte lasser. Dit is zeer realistisch gemaakt waardoor je echt het gevoel krijgt dat je daadwerkelijk aan het lassen bent. Het voordeel is echter dat er geen gevaarlijke straling en rook vrijkomt zoals bij lassen in de praktijk.

Alle instellingen van het lasproces zijn op het digiboard te volgen en dus in de groep bespreekbaar en visueel ondersteund. Dit maakt uitleggen een stuk duidelijker en efficiënt.

.als de leerling begint te lassen is dit door de instructeur (in dit geval ikzelf) en door de medeleerlingen te volgen op het grote scherm. De andere leerlingen kunnen zo ook meekijken met degene die aan het lassen is. Als ik dus aanwijzingen geef aan de lasser kunnen de andere leerlingen hier dus ook weer van leren.

Als de leerling klaar is met lassen is het mogelijk om de gemaakte las weer af te spelen zodat de lasser zelf kan zien wat hij goed en slecht heeft gedaan. Dit is natuurlijk fantastisch omdat dit in de praktijk niet mogelijk is en de lasser alleen kan leren van mijn aanwijzingen achteraf en de visuele inspectie van de gemaakte las.

Alle gemaakte lassen zijn op te slaan op de harde schijf en kunnen persoons gebonden aan een lesprogramma worden gekoppeld. Het oefenen is relatief goedkoop ten opzichte van het echte lassen waar er een hoop materiaal moet worden gebruikt wat daarna moet worden weggegooid.